درمکتب امام

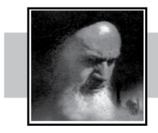

مجلس خوب، مجلس بد

مجلس یک چیز سهلی نیست کارش. مجلس یک چیزی است که در رأس همه اموری که در کشور است واقع است. یعنی مجلس خوب همه چیز را خوب می‌کند و مجلس بد همه چیز را بد می‌کند.

صحیفه امام، ج ۱۸، ص ۲۸۲ | جماران؛ ۱۳دی۱۳۶۲

نیاز انسان‌ها به یکدیگر در چارچوب نظم الهی

اعتراف و اقرار در دنیا وسیلهٔ و نعمت خوبی است؛ توسل به اقرار هم از بهترین توسلات است. در ادعیه هم به ما آموختند بگوئید خدایا! وَ جَعَلْتُ الاِقرارَ بِالذَّنبِ اِلیکَ وَسیلَتی[1]. گاهی تَوَسَّلْتُ اِلیکَ بِرُبُوبِیَّتِک [2]، من خدایی تو را وسیله قرار می‌دهم، ولایت اهل بیت را وسیله قرار می‌دهم، عظمت قرآن را وسیله قرار می‌دهم. شما فرمودی: وَ ابْتَغُوا اِلیهِ الوَسیلَه [3]، یکی از بهترین وسائل من این است که من اقرار بکنم بَدم؛ این در دنیا حسنه است، قابل بخشش است، خدا می‌پذیرد؛ این اقرار هست، این اعتراف هست، کَفَی بِالنَّدَمِ تُوبه[4] (پشیمانی برای توبه، کافی است) امّا وقتی بین انسان و عمل، این اراده قفل شد؛ آن اقرار، ظهور همین ملکات کاذبهٔ دنیاست، فَاعتَرَفُوا بِذَنبِهِم [اَمّا] فَسُحقاً لِاَصحابِ السَّعیر(ملک/۱۱). این چه اقراری است که انسان آن روز در محکمه می‌کند ؟! وقتی حین محکمه شد که اقرار فایده‌ای ندارد!!

علّت ناتوانی تبهکاران بر انکار و شبهه در محکمه الهی

فرمود: در صحنهٔ قیامت جا برای انکار و شک و شبهه و اعتراض نیست، برای اینکه آن روز، روز حق است؛ همانطوری که فرمود: لا ظُلمَ الیَوم [5]. این نفی جنس است، اصلاً آن روز، روز ظلم نیست، چون روز عدل است. گذشته از این همهٔ مجاری، پرونده را خود شخص می‌آورد، اصلاً کسی با او کار ندارد! اگر پرونده بیرون باشد، ممکن است دست کاری بشود؛ امّا در درون که باشد، نُخرِجُ لَهُ [6]. این کتاب را از کجا خارج می‌کند؟ از کتابخانه می‌آورند؟ از بایگانی پرونده‌ها می‌آورند؟ عَلِمَتْ نَفسٌ مَا قَدَّمَتْ وَ اَخَّرَت [7]، عَلِمَتْ نَفسٌ مَا اَحضَرَت، تَجِدُ مَا اَحضَرَت؛ همهٔ پرونده‌ها را خودش به همراه خودش می‌آورد.

اعتراف تبهکاران به شقاوت و تقاضای بازگشت به دنیا

خدای سبحان می‌فرماید: این گروه که همهٔ مجاری حق برای آنها روشن شد، اینها سالیان متمادی یاوه گفتند و بیهوده خوردند و بیهوده رفتند؛ چنین افرادی که خَفَّتْ مَوازِینُهُ، اینها ۳ ـ ۴ خطر را باید اداراک کنند. یک؛ خَسِرُوا اَنفُسَهُم[8]، سرمایه را باختند. دو؛ در جهنّم جاودانه‌اند. سه؛ تَلفَحُ وُجُوهَهُمُ النّار، آتش مثل تیغ‌های شمشیر، به طرف صورت‌هایشان حمله می‌کند. اگر تیغ‌های تند شمشیر به صورت بخورد، این صورت را برش برش می‌دهد و آن را می‌سوزاند! آتش با صورت این تبهکارها یک چنین کاری می‌کند! تَلفَحُ وُجُوهَهُمُ النّارُ وَ هُمْ کالِحُون [9]. یک گروهی هستند که صورت‌های اینها برشته شده، داغ شده، بریده بریده شده که راهی برای درمانش نیست.

آنگاه در صحنهٔ قیامت این احتجاج هست. ذات أقدس إله به اینها می‌فرماید: شما چند کار کردید؛ هم خودتان بیراهه رفتید، یک. هم عدّه‌ای را به بیراهه کشاندید، دو. هم آنها که در راه بودند مسخره کردید، سه. این اشتغال دائم شما به مسخره کردن، طوری بود که شما اصلاً به فکر من نبودید، چهار. اَ لَمْ تَکُنْ آیاتِی تُتلَی عَلیکُمْ فَکُنتُمْ بِهَا تُکَذِّبُون [10]، اینها یک عدّه‌ای را که مردان الهی بودند و راه حق را طی می‌کردند مسخره می‌کردند. یک عدّه‌ای بودند که می‌گفتند: رَبَّنَا آمَنّا فَاغْفِرْ لَنَا وَ ارْحَمْنَا وَ اَنتَ خَیرُ الرّاحِمین. فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخرِیّاً [11]. شما اینها را ابزار دست قرار دادید. «سِخرِی» یعنی مسخره کردن، «سُخری» یعنی مُسخّرکردن. گرچه برخی‌ها هر دو را به یک معنا دانستند، لکن آنچه که در آیهٔ ۳۲سورهٔ مبارکهٔ زخرف هست، سُخری است.

نیاز انسان‌ها به یکدیگر در چارچوب نظم الهی

فرمود: ما برای اینکه نظام جامعه به کمال خود برسد، همه را یکسان خلق نکردیم. اگر همه، عالم بودند یا همه مهندس بودند یا همه طبیب بودند یا همه کشاورز بودند که زندگی فلج می‌شد! باید شئون گوناگون داشته باشند، این مطلب اوّل. حالا اگر کسی بگوید چرا زید در فلان حد قرار گرفت، عَمرو در فلان حد؛ بسیار خوب. اگر ما به عکس بکنیم، باز هم این سوال هست. می‌ماند مطلب سوّم، و آن این است که خصوصیات افراد یا مربوط به اصول خانوادگی است یا مربوط به اوضاع اجتماعی است یا مربوط به قهر و مهر سرمایه‌داران و امثال ذلک است و مانند آن؛ امور جزیی قابل تغییر و تبدیل است؛ ولی آن دو اصل کلّی، تغییرناپذیر و حق است، یعنی حتماً باید افراد مختلف باشند. و دوّم اینکه اگر کسی بگوید چرا زید این سِمت را دارد، عَمرو آن سِمت را دارد؛ اگر عکس بشود هم باز همین سوال هست. سوّم، خصوصیّت اینها به امور داخلی برمی‌گردد.

فرمود: ما این کار را کردیم، افراد را در شئون گوناگون آفریدیم؛ استعدادها فرق می‌کند، گرایش‌ها فرق می‌کند. همهٔ علوم لازم است، همه یک رشته را نمی‌پذیرند؛ این ذات أقدس إله با نظم خلق کرده. رشته‌های مختلف لازم است، یک. استعدادهای افراد هم متفاوت است، دو. این استعدادهای متفاوت برای آن رشته های گوناگون است، سه. این می‌شود نظم الهی! امّا چرا زید این استعداد را دارد، عَمرو آنها را؛ اینها مربوط به امور خانوادگی، تربیت محیط و مانند آن است. فرمود: ما این کار را کردیم، برای اینکه لِیَتَّخِذَ بَعضُهُمْ بَعضاً سُخرِیّاً، برخی بعضی را مسخّر کنند. آن گروه این گروه را در رشتهٔ خودشان مسخّر می‌کنند، این گروه آن گروه را در رشتهٔ خودشان تسخیر می‌کنند؛ این گونه نظام می‌گردد. مسخّر کردن، تسخیر متقابل نعمت و رحمت است؛ امّا تسخیر یک جانبه واینکه یک عدّه مستکبر یک عدّه مستضعف؛ یک عدّه کارفرما، یک عدّه کارگر را برای همیشه مسخّر بکنند؛ این تسخیر متقابل نیست! تسخیری محمود و ممدوح است که متقابل باشد.

امّا سِخری یعنی این گروه، مؤمنین را برای مسخره کردن و ابزار دست قرار دادن اتخاذ کردند. به قدری این کار برای آنها حرفه شده است که حَتّی اَنسَوکُمْ ذِکری وَ کُنتُمْ مِنهُم تَضحَکُون [12]. شما در محفل‌هایتان اینها را به بازی می‌گرفتید، مسخره می‌کردید، می‌خندیدید. آنقدر این مسخره کردن آنها برای شما شغل شاغل شد که اصلاً خدا را فراموش کردید! اینها گفت‌وگویی است که در صحنهٔ قیامت با همین تبهکارانی که تَلفَحُ وُجُوهَهُمُ النّارُ وَ هُمْ فِیهَا کالِحُون در میان می‌آید.

امّا آنها چه می‌گویند؟ آنها در پاسخ عرض می‌کنند که: رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَینَا شِقوَتُنَا [13]. نه شَقی و شقاوت بر ما پیروز شد، شقاوت ما بر ما پیروز شد؛ ما قبول داریم که این شقاوت، مال خود ما بود، ما خودمان کسب کردیم. نه اینکه یک شقاوتی هست و این شقاوت بر ما غالب شد که بشود جبر. نخیر؛ در اثر سوء اختیار ما، ما خودمان به طرف شقاوت رفتیم و شقی شدیم. این شِقوت و شقاوت در هنگام تصمیم‌گیری بر ما غالب شد، ما به طرف تباهی رفتیم. رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَینَا شِقوَتُنَا، یک. وَ کُنّا قَوماً ضالّین؛ ما هم گم شده بودیم، این را می‌پذیریم که گم شده بودیم، راه را گم کردیم، این دو. و الآن خواستهٔمان این است که ما را بر گردانید به دنیا تا عمل صالح انجام بدهیم. اگر دوباره مثل وضع فعلی بود، معلوم می‌شود ما ظالمیم، این سه. رَبَّنَا اَخرِجنَا مِنهَا، از این نار ما را خارج کنید؛ فَاِنْ عُدنَا فَاِنّا ظالِمُون[14].

بیانات حضرت آیت‌الله جوادی آملی (دام‌ظلّه) در جلسهٔ درس تفسیر سورهٔ مؤمنون در جمع طلاب و فضلای حوزهٔ علمیهٔ قم - ۱۲/ ۷/ ۱۳۹۰

(۱) اقبال الأعمال/ ۶۸۶ (۲) همان/ ۷۰۸ (۳) مائده/ ۳۵
(۴) الکافی/ ۲/ ۴۲۶ ـ (بابُ الاِعترافِ بِالذُّنُوب وَ النَّدَم عَلَیها)
(۵) ر. ک: غافر/ ۱۷ (۶) ر. ک: اسراء/ ۱۳ (۷) انفطار/ ۵
(۸) مؤمنون/ ۱۰۳ (۹) مؤمنون/ ۱۰۴ (۱۰) مومنون/ ۱۰۵
(۱۱،۱۲) مؤمنون/ ۱۰۹ و ۱۱۰ (۱۳) مؤمنون/ ۱۰۶
(۱۴) مؤمنون/ ۱۰۷

خوان حکمت روزهای یک شنبه منتشر می‌شود.

قابل توجه نمایندگان ملت

آن سوی خط قرمزها خطر در کمین است

سرویس سیاسی -

امروز در حالی نمایندگان مجلس باید درباره طرح یک فوریتی اجرای برجام تصمیم بگیرند که مروری بر خطوط قرمز هسته‌ای نشان می‌دهد اغلب این خطوط در برجام رعایت نشده و این مسئله وظیفه‌ای سنگین بر دوش نمایندگان ملت می‌گذارد.

رهبر معظم انقلاب تاکنون بارها در سخنرانی‌های متعدد خود از خطوط قرمز جمهوری اسلامی که بایستی در مذاکرات و نتایج به دست آمده از هر توافقی مورد لحاظ قرار بگیرد سخن گفته‌اند؛ بررسی برجام در عیار خطوط قرمز رهبر انقلاب به صراحت نشان از نادیده گرفتن این خطوط دارد معیارهایی که وظیفه نمایندگان مجلس که امروز یک فوریت طرح «اجرای برجام» را بررسی می‌کنند را سنگین و تاریخی می‌کند.

مرور چند باره خطوط قرمز مد نظر رهبر معظم انقلاب در این سخنرانی‌ها می‌تواند متن به دست آمده در وین و یا به تعبیری که رایج شده است برجام را مورد نقد منصفانه و مشفقانه قرار دهد.

مطالعه این خطوط قرمز به صورتی عیان و واضح نشان از آن دارد که در برجام متاسفانه اکثر این خطوط مورد لحاظ قرار نگرفته و از آن‌ها عبور شده است.

به عنوان نمونه می‌توان به سخنرانی حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای رهبر معظم انقلاب در مورخه ۲ تیر ماه ۱۳۹۴ اشاره کرد. این سخنرانی پیش از اعلام توافق وین صورت گرفته و خطوط قرمز مد نظر رهبر انقلاب در آن به صراحت لیست شده است.

در این گزارش مهم‌ترین خطوط قرمز رهبر انقلاب در مذاکرات هسته‌ای را به استناد این سخنرانی مورد بررسی قرار می‌دهیم تا مشخص گردد که برجام تا چه اندازه این مطالبات را برآورده ساخته است و وظیفه سنگین نمایندگان ملت امروز چیست.

گفتنی است خطوط قرمز مد نظر رهبر انقلاب عینا به نقل از پایگاه اطلاع‌رسانی معظم‌له و داخل گیومه ذکر می‌شود.

عدم پذیرش محدودیت‌های بلندمدت

«یکی اینکه آنها اصرار دارند بر محدودیت بلندمدت؛ ما گفتیم ما محدودیّت ده سال و دوازده سال و مانند اینها را قبول نداریم؛ ده سال یک عمر است؛ همه آنچه ما در این مدت به دست آوردیم، در حدود ده سال طول کشیده است! بله، سابقه هسته‌ای در داخل کشور بیش‌از اینها است که بعضی اوقات هم گفته می‌شود در بعضی از بیانات، لکن در آن سال‌های اوّل در واقع کاری انجام نگرفته بود؛ کار اساسی و عمده مال همین حدود ده، پانزده سال اخیر است. محدودیت ده‌ساله را ما قبول نداریم؛ ما مقدار سال‌های معینی را که مورد قبول ما است به مجموعه هیئت مذاکره‌کننده گفته‌ایم که چه مقدار، محدودیت را قبول کرده‌ایم، امّا تعداد سال‌های محدودیت را گفته‌ایم ده سال و دوازده سال و این چیزهایی که این حضرات می‌گویند قبول نداریم.»

ادامه کار تحقیق و توسعه و ساخت و ساز در زمان محدودیت

«در همین مدت محدودیت هم که ما قبول می‌کنیم، کار تحقیق و توسعه و ساخت و ساز باید ادامه پیدا کند، که این هم از جمله خطوط قرمزی است که مسئولین محترم روی آن تکیه کردند؛ گفتند ما حاضر نیستیم از تحقیق و توسعه دست برداریم؛ حق با اینها است. در طول این سال‌های محدودیت هم، بایست تحقیق و توسعه ادامه داشته باشد. آنها حرف دیگری می‌زنند؛ آنها می‌گویند شما ده سال دوازده سال یا بیشتر هیچ کاری نکنید، بعد از آن شروع کنید به تولید، شروع کنید به ساخت! که این حرف زور مضاعفی است، حرف غلط مضاعفی است.»

لغو فوری تحریم‌های اقتصادی، مالی و بانکی هنگام امضای موافقتنامه

«از جمله نقاط مهم این است: بنده تصریح می‌کنم، تحریم‌های اقتصادی و مالی و بانکی، چه آنچه به شورای امنیّت ارتباط پیدا می‌کند، چه آنچه به کنگره آمریکا ارتباط پیدا می‌کند، چه آنچه به دولت آمریکا ارتباط پیدا می‌کند، همه باید فوراً در هنگام امضای موافقت‌نامه لغو بشود؛ بقیّه تحریم‌ها هم در فاصله‌های معقول [لغو بشود]. البته آمریکایی‌ها در زمینه تحریم‌ها یک فرمول پیچیده چند لایه عجیب و غریبی را مطرح می‌کنند که اصلاً اعماق آن معلوم نیست؛ از انتهای آن چه در می‌آید هیچ معلوم نیست. عرض کردم بنده بیانم بیان صریح است، تعبیرات دیپلماسی را بنده خیلی بلد نیستم؛ آنچه ما می‌گوییم صریح و همین [است] که گفتیم؛ این مورد نظر ما است.»

منوط نشدن لغو تحریم‌ها به اجرای تعهدات ایران

«یک نکته اساسی دیگر اینکه لغو تحریم‌ها منوط به اجرای تعهّدات ایران نیست؛ نمی‌شود بگویند شما رآکتور آب سنگین اراک را خراب بکنید، سانتریفیوژها را به این تعداد کاهش بدهید، این کارها را بکنید، آن کارها را بکنید، بعد که کردید، بعد آن‌وقت آژانس بیاید شهادت بدهد، گواهی کند که شما راست می‌گویید و این کارها را انجام داده‌اید، بعد ما تحریم‌ها را برداریم! نه، این را ما مطلقاً قبول نداریم؛ لغو تحریم‌ها منوط به اجرای تعهّداتی که ایران می‌کند نیست. البتّه لغو تحریم یک مراحل اجرایی‌ای دارد، ما این را قبول داریم؛ اجراییات لغو تحریم با اجراییاتی که ایران به عهده می‌گیرد، باید متناظر باشند؛ بخشی از این در مقابل بخشی از آن، بخش دیگری از این در مقابل بخش دیگری از آن.»

مهم‌ترین خطوط قرمز مذاکرات هسته‌ای
مطرح شده در بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار مسئولان نظام ۱۳۹۴/۰۴/۰۲

۱	عدم پذیرش محدودیت‌های بلندمدت	ما برخلاف اصرار آمریکایی‌ها محدودیت‌های بلند مدت ۱۰، ۱۲ ساله را قبول نداریم و مقدار سال‌های مورد قبول محدودیت را به هیئت مذاکره‌کننده گفته‌ایم.
۲	ادامه کار تحقیق و توسعه و ساخت و ساز در زمان محدودیت	در طول سال‌های محدودیت هم باید تحقیق و توسعه ادامه داشته باشد. آن‌ها می‌گویند در مدت ۱۲ سال هیچ کاری نکنید اما این، یک حرف زور مضاعف و غلط مضاعف است.
۳	لغو فوری تحریم‌های اقتصادی، مالی و بانکی هنگام امضای موافقتنامه و سایر تحریم‌ها در فواصل معقول	تحریم‌های اقتصادی، مالی و بانکی چه مربوط به شورای امنیت، چه کنگره آمریکا و چه دولت آمریکا باید فوراً هنگام امضای موافقتنامه لغو و بقیه تحریم‌ها هم در فواصل معقول برداشته شود...
٤	منوط نشدن لغو تحریم‌ها به اجرای تعهدات ایران	لغو تحریم‌ها نباید به اجرای تعهدات ایران منوط شود، نگویند شما تعهدات را انجام دهید بعد آژانس گواهی دهد تا تحریم‌ها لغو شود، ما این مسئله را مطلقاً قبول نداریم، اجرائیات لغو تحریم‌ها باید با اجرائیات تعهدات ایران متناظر باشد.
۵	مخالفت با موکول کردن هر اقدامی به گزارش آژانس	ما با موکول کردن اجرای تعهدات طرف مقابل به گزارش آژانس مخالفیم. چون آژانس بارها و بارها ثابت کرده مستقل و عادل نیست، بنابر این ما به آن بدبین هستیم. می‌گویند «آژانس باید اطمینان پیدا کند» این چه حرف نامعقولی است؟ چگونه اطمینان پیدا کند مگر اینکه وجب به وجب این سرزمین را بازرسی کند.
۶	مخالفت با بازرسی‌های غیرمتعارف، پرس و جو از شخصیت‌های ایران و بازرسی از مراکز نظامی	با بازرسی‌های غیرمتعارف و پرس و جو از شخصیت‌ها را هم به هیچ‌وجه بنده موافق نیستم. بازرسی از مراکز نظامی را هم نمی‌پذیریم همچنان که قبلاً هم گفتیم.
۷	مخالفت با زمان‌های ۱۵ و ۲۵ سال برای اتمام برخی موضوعات	زمان‌های ۱۵ سال و ۲۵ سال که دائماً می‌گویند برای فلان چیز را هم ما قبول نداریم. این زمان مشخص است و تمام خواهد شد.

هر آنچه رهبری در جلسات عمومی می‌گوید عیناً همان مسائلی است که در جلسات خصوصی به رئیس‌جمهور و دیگر مسئولان ذیربط می‌گوید بنابر این خط تبلیغی غیرصحیح که از برخی خطوط قرمز رسمی در جلسات خصوصی صرف نظر شده است، خلاف واقع و دروغ است.

مخالفت با موکول کردن هر اقدامی به گزارش آژانس

«ما با موکول کردن هر اقدامی به گزارش آژانس مخالفیم. ما به آژانس بدبینیم؛ آژانس نشان داده که هم مستقل نیست، هم عادل نیست؛ مستقل نیست زیرا تحت تأثیر قدرت‌ها است؛ عادل نیست [چون] بارها و بارها برخلاف عدالت حکم کرده و نظر داده. به‌علاوه، اینکه بگویند «آژانس باید بیاید اطمینان پیدا کند که فعالیت هسته‌ای در کشور نیست» این یک حرف غیر معقولی است. خب، چه‌جور می‌شود اطمینان پیدا کند؟ اصلاً اطمینان پیدا کردن [یعنی چه]؟ مگر تک‌تک خانه‌ها وجب به وجب سرزمین کشور را اینها بگردند! چه‌جوری می‌شود اطمینان پیدا کرد؟ موکول کردن به این مسئله، نه منطقی است، نه عادلانه است.»

مخالفت با بازرسی‌های غیرمتعارف

«با بازرسی‌های غیر متعارف هم بنده موافق نیستم؛ پرس‌وجو از شخصیّت‌ها را هم به‌هیچ‌وجه قبول ندارم و موافق نیستم؛ بازرسی از مراکز نظامی را هم نمی‌پذیریم همچنان که قبلاً هم گفتیم»

مخالفت با زمان‌های ۱۵ و ۲۵ سال برای اتمام برخی موضوعات

«زمان‌های ۱۵ سال و ۲۵ سال - که مدام می‌گویند ۱۵ سال برای فلان چیز، ۲۵ سال برای فلان چیز - و این زمان‌های این‌جوری را هم ما قبول نداریم؛ مشخص است، این زمان اوّل و آخری دارد و تمام خواهد شد.»

بررسی برجام در عیار خطوط قرمز رهبر معظم انقلاب

آنچه ذکر شد هفت مورد از خطوط قرمز مد نظر رهبر معظم انقلاب در مذاکرات هسته‌ای بود که بایستی متن به دست آمده در وین موسوم به برجام این خطوط قرمز را لحاظ کرده باشد.

۱- بر اساس آنچه در برجام آمده و هیئت مذاکره‌کننده با ۵+۱ بر سر آن به توافق رسیده است: «برای یک دوره ۱۵ ساله، غنی‌سازی و تحقیق و توسعه مرتبط با غنی‌سازی باید صرفا در نطنز انجام پذیرد.

همچنین برای یک دوره ۱۰ ساله، ظرفیت غنی‌سازی به ۵۰۶۰ دستگاه سانتریفیوژ IR-۱ محدود خواهد شد.

بر اساس محدودیت‌های پذیرفته شده «تا ۱۵ سال ایران حق ندارد بیش از ۳/۶۷ درصد غنی‌سازی کند.»

از سوی دیگر ایران برای ۱۵ سال حق تولید سوخت برای رآکتور تهران را ندارد و باید از خارج وارد کند.

تا ۱۵ سال نیز ایران حق ندارد بیش از ۳۰۰ کیلوگرم اورانیوم غنی شده به صورت UF۶ نگهداری کند.

از سوی دیگر به استثنای موارد زیادی که در برجام ذکر آن رفته است ایران در طول دوره ۱۰ ساله حق ساختن سانتریفیوژ نخواهد داشت.

چنان که ذکر آن رفت در برجام علی‌رغم خط قرمز نخست رهبر معظم انقلاب یعنی عدم پذیرش محدودیت‌های طولانی مدت ۱۰ ساله یا ۱۵ ساله در موارد متعددی این محدودیت‌ها پذیرفته شده‌اند.

۲- در بخش مربوط به تحقیق و توسعه نیز ایران محدودیت‌های فراوانی را پذیرفته است.

۲-۱- ایران برای ۱۰ سال فقط بر روی چهار نسل IR-۸، IR-۶، IR-۵، IR-۴ می‌تواند تحقیق و توسعه داشته باشد.

۲-۲- تحقیق و توسعه روی سانتریفیوژهای نسل های بالاتر تنها به صورت شبیه‌سازی کامپیوتری مجاز است.

۲-۳-ایران برای ۱۰ سال حق ندارد بر روی سایر روش‌های غنی‌سازی مثل غنی‌سازی لیزری، دیفیوژن گازی و ... تحقیق و توسعه انجام دهد.

۲-۴- تحقیق و توسعه بر روی چهار نسل IR-۸، IR-۶، IR-۵، IR-۴ نیز با محدودیت‌های شدید همراه است (توجه به این نکته ضروری است که تحقیق و توسعه بر روی یک نسل از سانتریفیوژ ابتدا به صورت تکی، سپس زنجیره‌های متصل به هم از آن انجام می‌شود. آزمایش زنجیره‌ای نیز از زنجیره‌های کوچک شروع می‌شود و به زنجیره ۱۶۴ تایی از آن خاتمه می‌یابد. زمانی تحقیق و توسعه بر روی یک سانتریفیوژ کامل می‌شود که زنجیره ۱۶۴ تایی آن در آزمایش‌ها موفق عمل کرده باشد) مطابق توافقنامه ایران حداکثر تا زنجیره‌های ۳۰ تایی می‌تواند آزمایشات خود را دنبال کند. مهم‌ترین محدودیت‌های تحقیق و توسعه عبارتند از:

۲-۵- برای ۱۰ سال تحقیق و توسعه بر روی IR-۴ فقط به صورت تک دستگاهی و زنجیره ده‌تایی از آن مجاز است.

۲-۶- برای ۱۰ سال تحقیق و توسعه بر روی IR-۵ فقط به صورت تک دستگاهی و زنجیره ده‌تایی از آن مجاز است.

۲-۷- پس از هشت و نیم سال ایران می تواند تحقیق و توسعه بر روی IR-۸ و IR-۶ را حداکثر در زنجیره‌های ۳۰ تایی آزمایش کند.

۳- در رابطه با لغو تحریم‌ها در روز توافق نیز همه می‌دانند که این گونه نخواهد شد. بر اساس گزارش کمیسیون ویژه برجام «توافق برجام هیچ‌گونه ضمانت اجرائی حقوقی و قانونی به جز قطعنامه غیرالزام‌آور ۲۲۳۱ شورای امنیت ندارد و هر یک از اطراف توافق در هر زمان که اراده کند می‌تواند اجرای آن را متوقف ساخته و تحریم‌ها علیه ایران را بازگرداند. لذا با توجه به اقدامات اساسی ایران در تغییر و تحدید صنعت و برنامه هسته‌ای، این معادله از نظر بازگشت‌پذیری و حقوقی برای ایران مخاطره‌آمیز ارزیابی می‌شود.»

در بخش دیگری از این گزارش نیز تاکید شده است «کمیسیون پس از استماع نظرات تیم مذاکره کننده، بررسی متون و جمع‌بندی نظرات متعدد، به این ارزیابی نرسیده است که مفهوم لغو تحریم به معنای برچیده شدن زیرساخت قانونی تحریم‌ها در برجام وجود دارد و جز در موارد معدود و بسیار کم اهمیت، در تمامی موارد تحریم‌ها تعلیق و یا توقف در اجراء شده و زیرساخت قانونی آنها حفظ می‌شود و این امر تأمین‌کننده هدف ذاتی ایران از مذاکرات نیست.»

۴- در رابطه با منوط نبودن لغو تحریم‌ها به انجام تعهدات ایران نیز کمیسیون ویژه تاکید می‌کند «اصل تناظر در انجام تعهدات دو طرف در برجام به طور کامل رعایت نشده و اقدام واقعی از سوی ۵+۱ در زمینه تعلیق تحریم‌ها به انجام تعهدات ایران و راستی‌آزمایی آن از سوی آژانس موکول شده است. کمیسیون معتقد است که این امر بر اساس اعتماد به آژانس و در نتیجه دارای ریسک بسیار بالایی است.»

۵- در رابطه با موکول شدن هر اقدامی به گزارش آژانس نیز کمیسیون ویژه پس از تحقیق و بررسی تاکید می کند «آژانس بین‌المللی انرژی اتمی از طرف برجام ـ به‌خصوص در ضمیمه پنجم آن ـ به عنوان یک داور بین‌المللی مسئول نظارت بر انجام تعهدات ایران شده است لذا اگر آژانس گام اول از انجام تعهدات ایران را تأیید نکند، طرف مقابل مکلف به برداشتن تحریم‌ها نخواهد بود. در گام بعدی نیز هرگاه آژانس گزارشی درباره عدم انجام ایران به تعهدات خود یا عدم صدور مجوز بازرسی از مکانهای مورد نظر آژانس منتشر کند، باعث بازگشت تحریم‌ها خواهد شد.»

۶- در زمینه مسائل نظامی و امنیتی خلاهای موجود در برجام فاجعه‌بارتر است. کمیسیون ویژه برجام با اشاره به این خلاها و با استناد به متن برجام تاکید می کند «دسترسی به تأسیسات نظامی ایران ممکن شده است. طبق متن منتشرشده، ایران موظف است به هر تأسیساتی ـ از جمله تأسیسات نظامی و امنیتی ـ حداکثر ظرف مدت ۲۴ روز دسترسی مورد درخواست را تأمین نماید. اگر دسترسی هایی که ایران بر اساس سند INFCIRC/۲۵۴ موظف به ارائه آن به آژانس و کشورهای دیگر شده نیز در نظر گرفته شود، این جمع‌بندی به طور قطعی وجود خواهد داشت که رژیم دسترسی و بازرسی توافق‌شده در برجام، یک رژیم کاملاً ویژه و بسیار فراتر از پروتکل الحاقی است. کمیسیون اطمینان یافته است اجرای این رژیم بازرسی در ایران ـ در صورت تحقق ـ می‌تواند به جمع‌آوری بی‌سابقه اطلاعات از ایران منجر شده و زیرساخت‌ها، اطلاعات و سرمایه‌های انسانی، علمی، نظامی و امنیتی ایران را به نحو نگران‌کننده‌ای در معرض مخاطره قرار دهد. لذا کمیسیون بر منع صریح فرماندهی کل قوا مبنی بر ممنوعیت هرگونه راه دادن بیگانگان به حریم و حصار امنیتی و دفاعی و نظامی کشور به هر بهانه‌ای تأکید می‌نماید.

نتیجه

چنانچه به صورت خلاصه وار و بدون ذکر جمیع مستندات که اگر به آنها پرداخته شود مثنوی هفتاد من کاغذ می طلبد آمد، برجام در اکثر موارد از خطوط قرمز مد نظر رهبر معظم انقلاب به صراحت عبور کرده و این خطوط قرمز را نادیده گرفته است.

با این وجود چگونه نمایندگان مجلس می‌توانند یک فوریت طرحی را در بهارستان بررسی و به تصویب برسانند که اجرای بدون قید و شرط برجام را تضمین می کند و بر اساس مستندات فراوان خلاف مصالح ملی جمهوری اسلامی است؟

خطر نفوذ

رهبر معظم انقلاب در ماه‌های گذشته بارها از خطر نفوذ از طریق برجام سخن گفته و هشدار داده‌اند، سخن این جا است که برجام چه فتح‌الفتوحی است که این همه هشدار را درپی دارد؟!

حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای در آخرین مورد از هشدارهای خود در دیدار با فرماندهان نیروی دریایی سپاه به نفوذ های صورت گرفته در مذاکرات هسته ای اشاره کرده و فرمودند: «در همین مذاکرات مربوط به مسائل انرژی هسته‌ای، هرجا فرصت پیدا کردند و میدان به آنها داده شد -که البته طرفهای ایرانی بحمدالله حواسشان جمع بود امّا یک جاهایی بالاخره آنها فرصتهایی پیدا کردند- یک نفوذی کردند، یک حرکت مضرّ برای منافع ملّی انجام دادند؛ آنچه ممنوع است این است. مذاکره با آمریکا ممنوع است به‌خاطر ضررهای بی‌شماری که دارد و منفعتی که اصلاً ندارد؛ این فرق می‌کند با مذاکره با فلان دولتی که نه چنین امکاناتی دارد، نه چنان انگیزه‌ای دارد؛ اینها با همدیگر متفاوت است، این را نمی‌فهمند.»

سوال از نمایندگان مجلس این است که آیا آنان هشدارهای رهبر معظم انقلاب در باره خطر نفوذ را شنیده‌اند؟ اگر شنیده‌اند چگونه با یک طرح کلی که هیچ روزنه نفوذی را مسدود نمی‌کند و در عمل برجام را بی قید و شرط در مرحله اجرا قرار می‌دهد می‌توانند موافقت کنند؟ تدبیر آنان برای خنثی کردن حرکت مضر دشمن علیه منافع ملی چیست؟

تحریم‌هایی که برداشته نمی‌شود و مشکلاتی که باقی می‌ماند !

کارشناسان و متخصصین حوزه اقتصاد بارها و به صراحت تاکید کرده‌اند که مشکلات اقتصادی کشور ناظر به تحریم ها نیست، هر چند این تحریم ها نیز برداشته نخواهند شد ولی دوای درد اقتصاد کشور همان اقتصاد مقاومتی است که رهبر معظم انقلاب بارها به آن تاکید و تصریح نموده‌اند.

باز کردن حساب ویژه برای برداشته شدن تحریم ها و ایجاد انگیزه‌های فراوان برای روزهای پسا تحریم که هیچ گاه نیز فرا نخواهد رسید به وجود آورنده این احتمال قوی است که عده ای چند ماه دیگر وقتی سراب توافق آشکار شد، وعده‌های خود را فراموش کرده و مدعی شوند؛ مشکلات اقتصادی با برداشته شدن تحریم های هسته‌ای بر طرف نمی شود و باید با قدرت های جهانی و بخصوص آمریکا سر موضوعاتی چون حقوق بشر و جبهه مقاومت نیز معامله کنیم!

ادعاهای عجیب و غریب

در حالی که بر اساس متن توافق ۲۶ مهرماه روز اجرای آن است، عده‌ای با فضاسازی های کاذب مدعی هستند تاخیر در اجرای توافق خسارات سنگینی را درپی دارد. در همین زمینه یکی از اعضای تیم مذاکره کننده دولت اصلاحات مدعی شده است ایران تاکنون ۳ میلیارد دلار به دلیل تاخیر در اجرا متضرر شده است!

برنامه هسته ای جمهوری اسلامی ایران که تاکنون ده ها میلیارد دلار بابت آن در دولت‌های مختلف هزینه شده و یک پروژه ملی محسوب می‌شود، عملاً با برجام تعطیل شده و ضرری عظیم و غیرقابل گذشت برجای خواهد گذاشت. عجله و دستپاچگی برخی به اصلاح صاحب نظران برای تعطیل کردن این صنعت با طرح ادعاهای فوق، در نوع خود قابل تامل و جالب است!

حال باید دید آیا نمایندگان محترم مجلس امروز و در این بزنگاه خطیر، تحت تاثیر این جوسازی‌های رسانه‌ای و روانی قرار گرفته و به دولت چراغ سبز نشان می‌دهند یا با درنظر گرفتن خطوط قرمز هسته ای و خطرات اجرای برجام، در عواقب رای خود تامل می‌کنند.

نامه ۱۷ نماینده به رئیس مجلس

طرحی که برجام را تأیید کند، قانون اساسی را نقض کرده است

۱۷ نماینده در نامه‌ای خطاب به علی لاریجانی، رئیس مجلس شورای اسلامی با تاکید بر اینکه برجام اصول متعدد قانون اساسی را نقض می‌کند خواستار توقف بررسی برجام در مجلس تا زمان ارائه لایحه دولت شدند.

به گزارش فارس، ۱۷ نماینده مجلس شورای اسلامی طی نامه‌ای خطاب به علی لاریجانی رئیس مجلس شورای اسلامی خواستار توقف بررسی برجام در مجلس تا زمان ارائه لایحه شدند و بررسی طرح بدون ارائه لایحه را مطابق بر قانون ندانستند.

در بخشی از این نامه آمده است: براساس اصل ۱۵۲ قانون اساسی سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران بر اساس نفی هرگونه سلطه‌جویی و سلطه‌پذیری است، در حالی که براساس متن برجام امکان سلطه‌جویی دشمنان ملت، مشهود و استقلال کشور، مورد خدشه قرار گرفته است.

نمایندگان در ادامه تاکید کردند: اصل ۱۵۳ قانون اساسی هرگونه قرارداد که موجب سلطه بیگانه بر منابع طبیعی و اقتصادی، فرهنگ، ارتش و دیگر شئون کشور گردد را ممنوع می‌کند، در حالی که با مرور متن برجام، به ویژه در بخش اقلام دوگانه، امکان سلطه دشمنان جمهوری اسلامی دیده می‌شود.

در بخش دیگری از این نامه آمده است: